

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 773

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 noiembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
210. — Lege privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice	2–5
1.090. — Decret pentru promulgarea Legii privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice	5
★	
1.102. — Decret privind conferirea unor decorații	5–7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.099 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009	7–9
Decizia nr. 1.220 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 222, 282 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003	10–11
Decizia nr. 1.224 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	12–13
Decizia nr. 1.225 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008 privind unele măsuri de reducere a unor cheltuieli bugetare	13–15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.111. — Hotărâre pentru completarea anexei nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea unor măsuri de pregătire prealabilă a executării lucrărilor de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice.

Art. 2. — (1) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, prin prezenta lege se declară de utilitate publică toate lucrările de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice de interes național, județean și local, expropriator fiind statul român prin operatorii de transport și distribuție a energiei electrice.

(2) În înțelesul prezentei legi, prin *lucrări de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice de interes local, județean sau național*, denumite în continuare *lucrări*, se înțelege lucrări de construire, dezvoltare, modernizare, extindere ori deviere a rețelilor de transport și distribuție a energiei electrice, stabilite ca atare de către autoritatea publică locală, județeană sau centrală, după caz.

(3) Fac parte integrantă din categoria de lucrări de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice lucrările de construcție ori amplasare de clădiri, instalații și alte amenajări necesare funcționării și/sau exploatării tehnice a acestora.

(4) Terenurile necesare relocării utilităților în vederea realizării lucrărilor de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice, precum și cele necesare pentru construirea, dezvoltarea, modernizarea, extinderea ori devierea rețelilor de transport și distribuție a energiei electrice de interes național, județean și local pot fi expropriate și se supun prevederilor prezentei legi.

Art. 3. — (1) Documentația tehnico-economică aferentă lucrărilor de construire, reabilitare, dezvoltare, modernizare, extindere sau deviere a rețelilor de transport și distribuție a energiei electrice de interes național, județean și local se elaborează potrivit prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale celorlalte acte normative aplicabile în materie de investiții publice, de către operatorii de transport și cei de distribuție a energiei electrice sau de către autoritățile administrației publice locale, după caz, și va conține varianta finală a studiului de fezabilitate.

(2) Deținătorii cu orice titlu ai imobilelor afectate de elaborarea studiului de fezabilitate pe culoarul de trecere a liniei electrice sunt obligați, după o prealabilă înștiințare din partea operatorilor de transport și/sau distribuție, să permită accesul pentru efectuarea măsurătorilor topografice, a studiilor geotehnice și a oricăror operațiuni necesare studiului de fezabilitate.

(3) După avizarea de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin unitățile sale teritoriale, a fiecărei documentații cadastral-juridice de expropriere, aceasta are obligația de a transmite unităților administrativ-teritoriale lista imobilelor situate pe culoarul de trecere a liniei electrice. După

transmiterea acestei liste se interzice emiterea oricărui aviz, acord, permis sau autorizație cu privire la imobilele supuse exproprierii.

(4) Documentațiile pentru eliberarea certificatelor de urbanism necesare lucrărilor prevăzute la art. 2 se depun de operatorii de transport și distribuție a energiei electrice.

(5) Certificatele de urbanism pentru lucrările ce fac obiectul prezentei legi se eliberează și se comunică operatorilor de transport și distribuție a energiei electrice în termen de 10 zile calendaristice de la data depunerii documentației.

(6) Avizele, acordurile, permisele și autorizațiile solicitate prin certificatele de urbanism, cu excepția acordului de mediu, se eliberează și se comunică operatorilor de transport și distribuție a energiei electrice în termen de 25 de zile calendaristice de la data depunerii documentației pentru eliberarea lor.

(7) În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare, certificatele de urbanism, avizele, acordurile, permisele și autorizațiile se consideră acordate dacă acestea nu au fost transmise către operatorii de transport și distribuție a energiei electrice în termenele prevăzute la alin. (5) și (6).

(8) În cazul aprobării tacite a certificatelor de urbanism, avizelor, acordurilor, permiselor și autorizațiilor, autoritățile competente sunt obligate să emită documentul oficial în termen de 5 zile lucrătoare de la data aprobării tacite.

(9) Pentru lucrările prevăzute la art. 2, autorizația de construire se eliberează în termen de 15 zile calendaristice de la data depunerii documentației complete.

(10) Lucrările de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice se supun prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare.

(11) Certificatele de urbanism, avizele, acordurile, permisele sau autorizațiile sunt valabile până la finalizarea executării lucrărilor pentru care au fost eliberate, respectiv până la eliberarea procesului-verbal de recepție finală a lucrărilor.

Art. 4. — (1) Pe baza documentației tehnico-economice prevăzute la art. 3 alin. (1), Guvernul aprobă, prin hotărâre, indicatorii tehnico-economici, amplasamentul lucrării, conform variantei finale a studiului de fezabilitate, sursa de finanțare, precum și declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor necesare, situate pe culoarul de trecere a liniei electrice, suma globală a despăgubirilor estimată de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit potrivit prevederilor alin. (7) și termenul în care aceasta se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului. Amplasamentul lucrării se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local respectiv, prin publicare pe pagina proprie de internet a expropriatorului și va fi comunicat Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea notării intenției de

expropriere a imobilelor necesare, aflate pe culoarul de trecere a liniei electrice. Amplasamentul se delimitează de celelalte proprietăți prin bornarea tuturor punctelor topografice care îl definesc. Autoritățile administrației publice locale vor include coordonatele culoarului de trecere a liniei electrice în planurile urbanistice generale ale localităților.

(2) După intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1), expropriatorul întocmește documentațiile cadastral-juridice pentru fiecare imobil propus spre expropriere, având în vedere și dispozițiile Legii cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Documentațiile vor cuprinde și date privind încadrarea lucrării în planurile de urbanism și amenajare a teritoriului, precum și planuri cu amplasamentul lucrării care se avizează de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin unitățile sale teritoriale. Planul cu amplasamentul lucrării, pe fiecare unitate administrativ-teritorială, care conține delimitarea imobilelor — teren și/sau construcții — propuse pentru expropriere, cu indicarea numelor și a prenumelor proprietarilor/deținătorilor, precum și a ofertelor de despăgubire pe categorii de imobile, stabilite pe baza unor rapoarte de evaluare întocmite de evaluatori autorizați, se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local respectiv, unde va rămâne afișat până la finalizarea procedurii de expropriere, și prin publicare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

(3) Sumele necesare pentru plata evaluatorilor autorizați și a despăgubirilor stabilite conform prevederilor alin. (2) se pun la dispoziția expropriatorului de către operatorii de transport și/sau distribuție a energiei electrice, după caz, în termen de cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1). Sumele respective sunt deductibile fiscal.

(4) Tabelele cu imobilele proprietate privată supuse exproprierii, în condițiile prezentei legi, cuprinzând județul, localitatea, indicatorul cadastral, suprafața, exprimată în m², precum și numele și prenumele proprietarului/deținătorului, conform documentației cadastral-juridice, se vor afla la expropriator și vor fi aduse la cunoștința publică prin afișare la sediul consiliului local al fiecărei unități administrativ-teritoriale și prin publicare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, cu 10 zile înainte de data începerii activității comisiei prevăzute la art. 6 alin. (1).

(5) Data începerii activității comisiei prevăzute la art. 6 alin. (1) și data la care vor fi afișate tabelele prevăzute la alin. (4) se vor aduce la cunoștința persoanelor interesate prin publicarea unui anunț într-un ziar local.

(6) În situația în care, ca urmare a definitivării proiectului tehnic sau a detaliilor de execuție, amplasamentul lucrării se modifică, expropriatorul va proceda la regularizarea datelor de identificare a imobilelor supuse exproprierii și la actualizarea tabelor prevăzute la alin. (4), cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(7) Înainte de data începerii activității comisiei prevăzute la art. 6 alin. (1), evaluatorii autorizați, specializați în evaluarea proprietăților imobiliare, membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România — ANEVAR, vor întocmi rapoarte de evaluare a imobilelor supuse exproprierii, pentru fiecare unitate administrativ-teritorială, pe fiecare categorie de folosință.

(8) Rapoartele de evaluare se întocmesc având în vedere expertiza actualizată de Camera Notarilor Publici.

Art. 5. — (1) Plata despăgubirilor pentru imobilele expropriate se face în baza cererilor adresate de către titularii drepturilor reale, precum și de către orice persoană care justifică un interes legitim.

(2) Cererea pentru plata despăgubirilor cuprinde numele și prenumele titularilor drepturilor reale, adresa de domiciliu, precum și actele doveditoare referitoare la existența drepturilor reale asupra bunului imobil expropriat. Cererea, împreună cu

documentele doveditoare, originale și/sau copii legalizate, se depune la sediul operatorilor de transport și/sau distribuție a energiei electrice, în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștința publică, prin afișare la sediul consiliului local pe raza căruia se afla imobilul, a tabelor prevăzute la art. 4 alin. (4).

(3) Dovada dreptului de proprietate și a celorlalte drepturi reale asupra imobilelor expropriate se face prin orice mijloace de probă admise de lege, inclusiv în zonele în care se aplică Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor referitoare la cărțile funciare, cu modificările ulterioare, în funcție de modalitatea de dobândire a drepturilor — convențională, judiciară, legală sau succesorală, înțelegând prin dobândire și constituirea sau reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul unor legi speciale.

(4) În cazul în care titularii drepturilor reale nu depun cererea și/sau documentele doveditoare, potrivit prevederilor alin. (1) și (2), expropriatorul va notifica acestora sumele propuse pentru plata despăgubirilor și le va consemna într-un cont bancar deschis pe numele expropriatului. Despăgubirile se acordă în condițiile prezentei legi.

(5) În cazul în care despăgubirile referitoare la același imobil sunt cerute în concurs sau în contradictoriu de mai multe persoane aparent îndreptățite, despăgubirile se vor consemna pe numele tuturor, urmând să fie împărțite potrivit legii civile. Despăgubirea se acordă numai titularilor drepturilor dovedite prin acte autentice și/sau hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Eventualele litigii amână eliberarea despăgubirilor consemnate, dar nu suspendă transferul dreptului de proprietate către expropriator.

(6) În situația în care imobilele ce urmează a fi expropriate fac obiectul unei succesiuni, iar succesorii nu sunt cunoscuți sau nu pot prezenta certificat de moștenitor, dacă procedura succesorală este deschisă, despăgubirea se va consemna pe seama moștenitorilor aparenti. În ipoteza în care procedura succesorală nu este deschisă, un reprezentant al expropriatorului este îndreptățit să solicite deschiderea succesiunii, iar suma reprezentând despăgubirile se consemnează într-un cont distinct, pe seama moștenitorilor aparenti. Despăgubirile se acordă numai succesorilor care își vor dovedi calitatea cu certificatul de moștenitor sau cu hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă.

(7) În cazul altor situații litigioase decât cele prevăzute la alin. (5) și (6), sumele aferente exproprierii se consemnează pe numele persoanelor aflate în litigiu, urmând a fi plătite în condițiile prezentei legi.

(8) Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, imobilele pentru care s-au formulat notificări de restituire vor fi expropriate în condițiile prezentei legi.

(9) În cazul în care titularul sau unul dintre titularii dreptului real, aflați în concurs, nu este de acord cu despăgubirea stabilită, suma reprezentând despăgubirea se consemnează pe numele titularului ori, după caz, al titularilor. Despăgubirea va fi acordată pe baza cererii formulate în acest sens, însoțită de acte autentice sau de hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă de stabilire a cuantumului despăgubirii ori, după caz, de declarația autentică de acceptare a cuantumului despăgubirii prevăzute în hotărârea de stabilire a despăgubirii.

(10) Identificarea imobilelor supuse exproprierii, aflate în litigiu, se va face numai în coordonate cadastrale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 4 alin. (1) expropriatorul numește o comisie care verifică dreptul de proprietate ori alt

drept real în temeiul căruia cererea a fost formulată și constată acceptarea sau, după caz, neacceptarea cuantumului despăgubirii de către proprietar ori titularii altor drepturi reale asupra imobilului supus exproprierii.

(2) La solicitarea comisiei prevăzute la alin. (1), solicitantul are obligația să completeze documentația depusă privind calitatea de titular al dreptului real pentru care solicită despăgubirea, în termen de 15 zile. În caz contrar, comisia va consemna despăgubirea pe numele solicitantului, însă plata acesteia se va face numai la data la care solicitantul își va dovedi dreptul în condițiile prezentei legi.

Art. 7. — Hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirilor, emisă în condițiile prevăzute la art. 5 și 6, se comunică solicitantului, precum și celorlalți titulari ori, după caz, titularilor aparenti, se afișează în extras la sediul consiliului local în raza căruia se afla situat imobilul expropriat și se publică în extras pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 8. — În termen de cel mult 90 de zile de la data emiterii hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirilor, expropriatorul efectuează, prin transfer bancar sau numerar, plata despăgubirilor către titularii drepturilor reale asupra imobilelor expropriate sau consemnarea acestora, în condițiile art. 5 alin. (4)—(7), (9) și ale art. 6 alin. (2).

Art. 9. — (1) Expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii consemnate în condițiile art. 5 alin. (4)—(7), (9) și ale art. 6 alin. (2) se poate adresa instanței judecătorești competente în termen de 30 de zile de la data la care i-a fost comunicată hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii, sub sancțiunea decăderii, fără a putea contesta transferul dreptului de proprietate către expropriator asupra imobilului supus exproprierii, iar exercitarea căilor de atac nu suspendă efectele hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii, respectiv transferul dreptului de proprietate asupra imobilului.

(2) În cazul în care hotărârea nu a fost comunicată, orice persoană care se consideră îndreptățită la despăgubire pentru exproprieria imobilului se poate adresa instanței judecătorești competente, în termen de 3 ani de la data afișării hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii, în condițiile art. 7, sub sancțiunea decăderii.

(3) Acțiunea formulată în conformitate cu prevederile prezentului articol se soluționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 33/1994, în ceea ce privește stabilirea despăgubirii. La calcularea cuantumului despăgubirii, experții și instanța de judecată se vor raporta la valoarea din momentul transferului dreptului de proprietate.

(4) Atât procedura de expropriere, cât și lucrările de utilitate publică care fac obiectul prezentei legi nu pot fi suspendate sau sistate la cererea vreunei persoane care invocă existența unor litigii privind posesia ori proprietatea imobilului expropriat.

Art. 10. — (1) Cererile adresate instanței judecătorești pentru stabilirea, în contradictoriu cu statul român, a dreptului la despăgubire pentru expropriere și a cuantumului acesteia sunt scutite de taxa judiciară de timbru și sunt de competența instanțelor de drept comun.

(2) Cheltuielile necesare pentru realizarea expertizelor de evaluare a cuantumului despăgubirilor convenite ca urmare a exproprierii în cadrul litigiilor prevăzute la alin. (1) sunt avansate în conformitate cu procedura de drept comun.

(3) Pentru realizarea documentațiilor cadastral-juridice prevăzute la art. 4 alin. (2), precum și a rapoartelor de evaluare prevăzute la art. 4 alin. (7) se percep tarife diminuate cu 50% față de cele practicate pentru documentații/rapoarte similare, de interes comun.

Art. 11. — (1) Actele juridice care se încheie după data comunicării hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii sau după data plății ori, după caz, a consemnării sumelor stabilite ca despăgubiri, pentru constituirea sau transferul de drepturi reale având ca obiect imobilele afectate de expropriere sunt lovite de nulitate absolută, cu excepția celor care clarifică ulterior exproprierii situația juridică a imobilelor, în cazurile prevăzute la art. 5 alin. (4)—(7), (9) și art. 6 alin. (2).

(2) Începând cu data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 4 alin. (1), actele juridice prin care se face trecerea din extravilan în intravilan, precum și cele prin care se face trecerea din domeniul public în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, referitoare la imobilele necesare a fi expropriate, potrivit studiului de fezabilitate, sunt lovite de nulitate absolută.

Art. 12. — (1) Scoaterea, definitivă ori temporară, a terenurilor necesare pentru lucrările definite la art. 2 din circuitul agricol și, respectiv, din fondul forestier național se exceptează de la plata taxelor prevăzute la art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a taxelor și a celorlalte sume datorate potrivit art. 33 alin. (2), art. 36 alin. (2), art. 37 alin. (1) lit. f), art. 41 și 42 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Exceptarea prevăzută la alin. (1) se aplică indiferent de modul de trecere a terenurilor respective în domeniul public al statului, potrivit legii.

Art. 13. — Transferul imobilelor din proprietatea privată în proprietatea publică a statului și în administrarea expropriatorului operează de drept la data plății despăgubirilor pentru expropriere sau, după caz, la data consemnării acestora, în condițiile prezentei legi.

Art. 14. — Secretarii unităților administrativ-teritoriale în care sunt situate imobilele ce urmează a fi supuse exproprierii, precum și notarii publici sunt obligați să comunice, în termen de 5 zile de la cererea expropriatorului, informațiile cu privire la deschiderea procedurilor succesoriale.

Art. 15. — Serviciile privind înregistrarea, avizarea și recepționarea documentațiilor cadastral-juridice sunt scutite de la plata taxelor, iar taxele aferente procedurii de intabulare pentru terenurile necesare realizării lucrărilor de construire de rețele de transport și distribuție a energiei electrice definite la art. 2, precum și orice alte taxe datorate bugetului de stat sau bugetelor locale sunt scutite de la plată.

Art. 16. — Orice avize, acorduri, permise sau autorizații emise unor terțe persoane pentru imobilele supuse exproprierii de la data avizării de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin unitățile sale teritoriale, a documentațiilor cadastral-juridice sunt lovite de nulitate absolută.

Art. 17. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, va elabora și va aproba prin hotărâre normele metodologice de punere în aplicare a prezentei legi.

Art. 18. — Pentru lucrările aflate în procedură de expropriere la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va emite câte o hotărâre pentru fiecare lucrare în parte, prin care va aproba declanșarea procedurii de expropriere pentru toate imobilele rămase de expropriat, precum și suma globală estimată a despăgubirilor.

Art. 19. — Orice documentație tehnică sau de evaluare realizată anterior intrării în vigoare a prezentei legi se consideră valabilă.

Art. 20. — Dispozițiile prezentei legi se completează în mod corespunzător cu prevederile Legii nr. 33/1994, precum și cu cele ale Codului civil și ale Codului de procedură civilă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 11 noiembrie 2010.

Nr. 210.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de rețele de transport și distribuție a energiei electrice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 noiembrie 2010.
Nr. 1.090.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6, 7 și 8 și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

cu prilejul Zilei Statului Major General, în semn de apreciere a serviciilor deosebite aduse Armatei României, pentru rezultatele remarcabile obținute în procesul de instruire a categoriilor de forțe, precum și pentru înaltul profesionalism dovedit în executarea misiunilor încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, domnului general-locotenent doctor Frunzeti *Gheorghe* Teodor.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari:
— domnului general-maior Tabarcia *Nicolae* Niculae;
— domnului general de brigadă Mureșan *Vasile* Ioan.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari:

- domnului colonel Bălălău *Ion* Adrian;
- domnului comandor Mălăelea *Matei* Ion.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Mare Ofițer*, cu însemn pentru militari, domnului colonel Moraru *Pompiliu* Vasile.

Art. 5. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari:

- domnului general-maior doctor Bălăceanu *Iosif* Virgil;
- domnului general-maior doctor Chiriță *Octavian* Mihai;
- domnului general-maior Petre *Constantin* Valentin;
- domnului colonel Bucur *Marin* Marian;
- domnului colonel Ciorășteanu *Petrache* Stănel;
- domnului colonel Obrinteschi *Dumitru* Florin-Vică;
- domnului colonel Șuta *Mircea* Mircea-Dan;
- domnului locotenent-colonel Suciuc *Nicolae* Mircea.

Art. 6. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari:

- domnului general de brigadă Tomescu *Aurică* Tomiță-Cătălin;
- domnului comandor Avrămescu *Constantin* Costel;
- domnului colonel doctor Barbu *Alecu* Cristian;
- domnului colonel Chirca *Dorin* Dorin;
- domnului colonel Condruz *Staicu* Stan;
- domnului colonel Lupu *Ilie* Ilie;
- domnului colonel Măncuță *Constantin* Dorinel;
- domnului colonel Oprea *Vladimir* Gabriel;
- domnului colonel Panica *Emil* Gheorghe;
- domnului colonel Tonea *Nicolae* Adrian;
- domnului locotenent-colonel Ștefan *Ionel* Sorin.

Art. 7. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili:

- doamnei Goția *Dorin* Cristina-Gabriela;
- doamnei Tamaș *Ioan* Romanița.

Art. 8. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari:

- domnului general de flotilă aeriană Râpan *Năstase* Florian;
- domnului comandor Petruș *Dumitru* Marian.

Art. 9. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, domnului Radu *Virgil* Florin-Dan.

Art. 10. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari:

- domnului contraamiral de flotilă Dumistrăcel *Costache* Cătălin-Silviu;
- domnului comandor Ciorobea *Petre* Constantin;
- domnului comandor Learschi *Ana* Sorin.

Art. 11. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru civili, doamnei Preda *Mihai* Luiza-Mihaela.

Art. 12. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, domnului comandor Gîdiuță *Gheorghe* Victor.

Art. 13. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili:

- doamnei Moraru *Constantin* Angelica;
- doamnei Vasile *Ion* Magdalena.

Art. 14. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili:

- doamnei doctor Dulgheru *Mihai* Mihaela-Elena;
- domnului doctor Grădinar *Costică* Constantin;
- domnului doctor Matei *Evdochian-Ioan* Adrian-Ion.

Art. 15. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari:

- doamnei plutonier-adjutant Harabagiu *Gheorghe* Dorina-Marilena;
- domnului plutonier-adjutant Pipoș *Georgică* Titi.

Art. 16. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a, cu însemn pentru civili:

- domnului Băruță *Ștefan* Gheorghe;
- domnului Ciurdea *Vasile* Emil-Adrian.

Art. 17. — Se conferă Medalia *Virtutea Militară* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, domnului plutonier-adjutant Filipoiu *Nicolae* Ștefan.

Art. 18. — Se conferă Medalia *Virtutea Militară* clasa a III-a, cu însemn pentru militari:

- domnului maistru militar principal Manea *Manole* Viorel-Cristian;
- domnului plutonier-adjutant principal Rogoz *Costică* Marian;
- domnului maistru militar clasa I Șerban *Gheorghe* Cristian;
- domnului plutonier-adjutant Brașoveanu *Constantin* Karol-Constantin;
- domnului plutonier-adjutant Dragomir *Neculai* Ovidiu;
- domnului plutonier-adjutant Peptine *Costache* Gabriel;
- doamnei plutonier-major Perț *Gheorghe* Nicoleta;
- domnului maistru militar clasa a II-a Mihăilescu *Valeriu* Gabriel;
- domnului maistru militar clasa a II-a Olteanu *Ioan* Liviu-Șerban;
- domnului sergent-major Cărbunaru *Ion* Mihai-Cătălin.

Art. 19. — Se conferă Medalia *Virtutea Militară* clasa a III-a, cu însemn pentru civili:

- domnului Andreescu *Emil* Emil;
- domnului Bercea *Niculae* Ioan;
- doamnei Hera *Constantin* Victoria;
- domnului Orbeci *Ion* Aurel-Viorel;
- doamnei Safta *Vladislav* Simina;
- domnului Segărceanu-Pascu *Paul* Dumitru;
- domnului Uzea *Ion* Ștefan.

Art. 20. — Se conferă Medalia *Virtutea Aeronautică* clasa I, cu însemn pentru militari, domnului maistru militar clasa a II-a Rînzescu *Ștefan* Irinel-Dorin.

Art. 21. — Se conferă Medalia *Virtutea Aeronautică* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, domnului maistru militar clasa a II-a Dominte *Grigore* Costel-Dan.

Art. 22. — Se conferă Medalia *Virtutea Aeronautică* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, domnului plutonier-adjutant principal Marcu *Hariton* Mircea.

Art. 23. — Se conferă Medalia *Virtutea Aeronautică* clasa a III-a, cu însemn pentru civili:

- doamnei Cărășan *Gheorghe* Maria-Ana;
- doamnei Grăjdan *Vasile* Daniela-Marcela;
- doamnei Șerban *Marin* Nicoleta.

Art. 24. — Se conferă Medalia *Virtutea Maritimă* clasa I, cu însemn pentru militari, domnului plutonier-adjutant principal Frăsineanu *Gheorghe Tinel*.

Art. 25. — Se conferă Medalia *Virtutea Maritimă* clasa a II-a, cu însemn pentru militari:

- domnului plutonier-adjutant Roșculeț *Vasile Nicu*;
- domnului maestru militar clasa I Tănasă *Ștefan Laurențiu*;
- domnului maestru militar clasa a II-a Anghel *Ștefan Petre*.

Art. 26. — Se conferă Medalia *Virtutea Maritimă* clasa a III-a, cu însemn pentru militari:

- domnului maestru militar principal Popa *Neculai Nicolae*;
- domnului maestru militar clasa I Enula *Dumitru Constantin*.

Art. 27. — Se conferă Medalia *Virtutea Maritimă* clasa a III-a, cu însemn pentru civili:

- domnului Burcea *Teodor Cristian*;
- doamnei Cucoranu *Florin Adeliny-Ingrid*;
- domnului Ungureanu *Panaît Gheorghe*;
- doamnei Simion *Marin Cerasela*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 15 noiembrie 2010.
Nr. 1.102.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.099

din 21 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru

perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Învățăământului din județul Covasna în Dosarul nr. 1.987/119/2009 al Tribunalului Covasna.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 670D/2010—674D/2010, nr. 850D/2010—855D/2010, nr. 864D/2010, nr. 868D/2010—874D/2010, nr. 913D/2010, nr. 922D/2010—924D/2010, nr. 933D/2010—nr. 936D/2010, nr. 1.044D/2010, nr. 1.045D/2010, nr. 1.218D/2010, nr. 1.222D/2010, nr. 1.223D/2010, nr. 1.229D/2010 și nr. 1.351D/2010, având același obiect al excepției de neconstituționalitate, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământului Preuniversitar Satu Mare, Sindicatul Liber al Învățăământului din județul Covasna, Sindicatul „Paul Popescu Neveanu” Timișoara, Sindicatul Învățăământului Preuniversitar Buzău și Sindicatul Independent al Învățăământului Preuniversitar din județul Timiș în dosarele nr. 4.563/83/2009, 2.057/119/2009, 2.058/119/2009, 2.059/119/2009, 5.256/30/2009, 2.547/83/2009,

2.555/83/2009, 2.697/83/2009, 2.549/83/2009, 1.988/119/2009, 2.129/119/2009, 2.126/119/2009, 2.128/119/2009, 2.130/119/2009, 2.197/114/2009, 2.548/83/2009, 2.686/83/2009, 2.207/119/2009, 2.202/119/2009, 2.200/119/2009, 2.199/119/2009, 2.209/119/2009, 2.204/119/2009, 2.208/119/2009, 76/119/2010, 2.132/119/2009, 79/119/2010, 2.127/119/2009, 77/119/2010, 78/119/2010, 6.015/30/2009, 5.652/30/2009, 5.382/30/2009 și 2.550/30/2009 ale Tribunalului Satu Mare — Secția civilă, Tribunalului Covasna, Tribunalului Timiș — Secția civilă, Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 670D/2010—674D/2010, nr. 850D/2010—855D/2010, nr. 864D/2010, nr. 868D/2010—874D/2010, nr. 913D/2010, nr. 922D/2010—924D/2010, nr. 933D/2010—nr. 936D/2010, nr. 1.044D/2010, nr. 1.045D/2010, nr. 1.218D/2010, nr. 1.222D/2010, nr. 1.223D/2010, nr. 1.229D/2010 și nr. 1.351D/2010 la Dosarul nr. 669D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate ca urmare a abrogării prevederilor de lege criticate prin Legea-cadru nr. 330/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 17 decembrie 2009 și din 7, 11, 14, 20, 27 și 28 ianuarie 2010, din 4, 8, 19 și 22 februarie 2010 și, respectiv, 12 și 17 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 4.563/83/2009, 2.057/119/2009, 2.058/119/2009, 2.059/119/2009, 5.256/30/2009, 2.547/83/2009, 2.555/83/2009, 2.697/83/2009, 2.549/83/2009, 1.987/119/2009, 1.988/119/2009, 2.129/119/2009, 2.126/119/2009, 2.128/119/2009, 2.130/119/2009, 2.197/114/2009, 2.548/83/2009, 2.686/83/2009, 2.207/119/2009, 2.202/119/2009, 2.200/119/2009, 2.199/119/2009, 2.209/119/2009, 2.204/119/2009, 2.208/119/2009, 76/119/2010, 2.132/119/2009, 79/119/2010, 2.127/119/2009, 77/119/2010, 78/119/2010, 6.015/30/2009, 5.652/30/2009, 5.382/30/2009 și 2.550/30/2009, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă, Tribunalul Covasna, Tribunalul Timiș — Secția civilă, Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și Tribunalul Buzău — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind**

unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, Sindicatul Liber al Învățământului din județul Covasna, Sindicatul „Paul Popescu Neveanu” Timișoara, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Buzău și Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar din județul Timiș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și pe cele ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii. Totodată, consideră a fi încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

În final, arată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 se modifică din nou Legea nr. 221/2008, făcând imposibilă acordarea creșterilor salariale prevăzute de acest act normativ adoptat de Parlament, ceea ce reprezintă o încălcare a rolului și funcțiilor Guvernului și o dovadă în plus a imixtiunii Executivului în activitatea Legislativului.

Instanțele de judecată consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009, și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele

măsurii în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației și echilibrul puterilor în stat, precum și la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 102 privind rolul și structura Guvernului, art. 111 privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 completează, respectiv modificau dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008. Acest din urmă act normativ a fost abrogat prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 16 din partea a III-a cap. VI din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri

publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Actul normativ abrogator se referă, printre altele, și la salarizarea personalului didactic, dar, având în vedere că susținerile autorilor excepției privesc modificarea neconstituțională prin intermediul unor ordonanțe de urgență a unor domenii ce au fost inițial prevăzute prin lege, Curtea constată că obiectul criticii nu se mai conservă.

De aceea, având în vedere prevederile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 este inadmisibilă.

În baza aceluiași temei legal, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și în ceea ce privește dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, care a fost abrogat prin dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

De altfel, în sensul celor arătate, pentru critici de neconstituționalitate similare, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 650 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 29 iunie 2010.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, Sindicatul Liber al Învățământului din județul Covasna, Sindicatul „Paul Popescu Neveanu” Timișoara, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Buzău și Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar din județul Timiș în dosarele nr. 4.563/83/2009, 2.057/119/2009, 2.058/119/2009, 2.059/119/2009, 5.256/30/2009, 2.547/83/2009, 2.555/83/2009, 2.697/83/2009, 2.549/83/2009, 1.987/119/2009, 1.988/119/2009, 2.129/119/2009, 2.126/119/2009, 2.128/119/2009, 2.130/119/2009, 2.197/114/2009, 2.548/83/2009, 2.686/83/2009, 2.207/119/2009, 2.202/119/2009, 2.200/119/2009, 2.199/119/2009, 2.209/119/2009, 2.204/119/2009, 2.208/119/2009, 76/119/2010, 2.132/119/2009, 79/119/2010, 2.127/119/2009, 77/119/2010, 78/119/2010, 6.015/30/2009, 5.652/30/2009, 5.382/30/2009 și 2.550/30/2009 ale Tribunalului Satu Mare — Secția civilă, Tribunalului Covasna, Tribunalului Timiș — Secția civilă, Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și Tribunalului Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.220

din 5 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 222, 282 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 222, 282 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.525/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 637D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 222, 282 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.522/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 636D/2010 și 637D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 637D/2010 la Dosarul nr. 636D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 9 februarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.525/90/2009 și 1.522/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222, 282 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în cauze având ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că soluția actuală consacrată de legiuitorul român este într-o vădită contradicție cu litera și spiritul Constituției prin aceea că încalcă egalitatea în fața legii a unității și a salariaților, care presupune egalitatea de arme juridice utilizate în conflictele de muncă, încalcă dreptul de apărare al unității al cărui exercițiu nu poate fi restrâns. În situația de față, legiuitorul încalcă Legea fundamentală când impune ca, în cazul conflictelor numite „de interese”, partenerii de dialog social să fie exclusiv sindicatele, iar în cazul conflictelor numite „de muncă” acești parteneri să nu mai aibă niciun rol, fiind imposibil pentru unitate să îi atragă în cadrul procesual al acțiunilor declanșate de salariați. Așadar, clasificarea pe care o face legiuitorul nu trebuie să dea naștere în practica rezolvării conflictelor de muncă la inegalități ori inechități, între unitate și salariați. Față de această evidență, autorul excepției critică dispozițiile legale pentru că impun o diferențiere abruptă, arbitrară de regim juridic, între conflictele de interese și cele de drepturi. Rolul sindicatelor în rezolvarea conflictelor de drepturi reliefează incoerența legislativă. Inadaptarea la realitatea socială este dublată de incoerența legislativă a consacării unor soluții diferite pentru „subipoteza conflictelor de drepturi”. Prin urmare, dispozițiile legale criticate încalcă, în opinia autorului, principiul efectivității juridice, menținerea lor în legislația actuală reprezintă o incoerență legislativă în privința calității procesuale a sindicatelor la rezolvarea conflictelor de drepturi și, în același timp, vatămă, în esență, dreptul la apărare și la un proces echitabil.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, autorul apreciază că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, face referire la normele procedurale aplicabile în spețele acestuia, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, se arată că prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță, ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente duc la concluzia că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În plus față de acestea, autorul excepției consideră că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 222, 282 și 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 5 februarie 2003, dispoziții care au următorul conținut:

Art. 222, 282 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii:

— Art. 222: „*La cererea membrilor lor, sindicatele pot să îi reprezinte pe aceștia în cadrul conflictelor de drepturi.*”;

— Art. 282: „*Pot fi părți în conflictele de muncă:*

a) salariații, precum și orice altă persoană titulară a unui drept sau a unei obligații în temeiul prezentului cod, al altor legi sau al contractelor colective de muncă;

b) angajatorii — persoane fizice și/sau persoane juridice —, agenții de muncă temporară, utilizatorii, precum și orice altă persoană care beneficiază de o muncă desfășurată în condițiile prezentului cod;

c) sindicatele și patronatele;

d) alte persoane juridice sau fizice care au această vocație în temeiul legilor speciale sau al Codului de procedură civilă.”;

— Art. 298 alin. (2) ultima liniuță: „*Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] orice alte dispoziții contrare.*”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 222, 282 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 1.525/90/2009 și nr. 1.522/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

— Art. 73 din Legea nr. 168/1999: „*Cererile pot fi formulate de cei ale căror drepturi au fost încălcate, după cum urmează:*

a) măsurile unilaterale de executare, modificare, suspendare sau încetare a contractului de muncă, inclusiv deciziile de imputare sau angajamentele de plată a unor sume de bani, pot fi contestate în termen de 30 de zile de la data la care cel interesat a luat cunoștință de măsura dispusă;

b) constatarea nulității unui contract individual sau colectiv de muncă poate fi cerută de părți pe întreaga perioadă în care contractul respectiv este în ființă;

c) constatarea încetării unui contract colectiv de muncă poate fi cerută până la încheierea unui nou contract colectiv de muncă;

d) plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate și restituirea unor sume care au format obiectul unor plăți nedatorate pot fi cerute de salariați în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.”;

— Art. 28 alin. (2) din Legea nr. 54/2003: „*În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) organizațiile sindicale au dreptul de a întreprinde orice acțiune prevăzută de lege, inclusiv de a formula acțiune în justiție în numele membrilor lor, fără a avea nevoie de un mandat expres din partea celor în cauză. Acțiunea nu va putea fi introdusă sau continuată de organizația sindicală dacă cel în cauză se opune sau renunță la judecată.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, art. 9 referitor la sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere, art. 41 alin. (5) privind munca și protecția socială a muncii, art. 53 alin. (1) și (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea, prin lege organică, a raporturilor de muncă, sindicatelor, patronatelor și protecției sociale și art. 79 alin. (1) privind rolul Consiliului Legislativ. De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea dispozițiilor art. 6 paragrafele 1 și 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Curtea constată că, prin mai multe decizii, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.017 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, și prin Decizia nr. 705 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 28 iunie 2010, aceasta a respins ca inadmisibile critici identice de neconstituționalitate. Pentru aceleași considerente, soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, iar excepția de neconstituționalitate ridicată va fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.224

din 5 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Tania Olteanu în Dosarul nr. 3.513/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței pe care Curtea Constituțională a dezvoltat-o deja în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.513/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția a fost ridicată de Tania Olteanu într-o cauză având ca obiect o acțiune în anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că dispozițiile de lege criticate creează discriminarea persoanei suspendate din funcția publică față de ceilalți funcționari publici și o afectează sub aspectul dreptului la măsuri de protecție socială și de asistență medicală gratuită. Astfel, pe perioada suspendării din funcție, aceasta nu realizează venituri, nici măcar la nivelul salariului minim pe țară, garantat de Constituție, ceea ce contravine și prevederilor „Recomandărilor nr. 89/13.09.1989 și nr. 16/2003 ale Consiliului de Miniștri al Consiliului Europei”, precum și „Regulamentului nr. 26/2004” al Comisiei Europene, acest din urmă act european impunând, la art. 24 paragraful 2, și limitarea în timp a perioadei de suspendare.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, observând că dispozițiile din Legea fundamentală invocate de autoarea excepției nu se referă în niciun fel la suspendarea raportului de serviciu al funcționarului public în condițiile prevăzute de textele de lege criticate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 86 alin. (2): „(2) *În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competență legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.*”;

— Art. 94 alin. (1) lit. m): „(1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...)*

m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h).”

Dispozițiile art. 54 lit. h), la care textele de lege criticate fac referire, prevăd că poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește și condiția de a nu fi fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică îndeplinirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății* și ale art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială. De asemenea, este invocat și art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege ce fac obiectul prezentei excepții. Astfel, prin Decizia nr. 539 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 2 iunie 2010, a statuat, în acord cu jurisprudența sa anterioară, că măsura suspendării din

funcție se aplică tuturor funcționarilor publici aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, astfel că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și fără discriminări.

Cu privire la critica referitoare la prevederile art. 41 din Constituție, Curtea a reținut că și aceasta este neîntemeiată, întrucât, pe de-o parte, măsura suspendării este temporară, iar pe de altă parte, este justificată de trimiterea în judecată a funcționarului public pentru infracțiuni de o gravitate deosebită.

De asemenea, Curtea a reținut că sancțiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia, are ca finalitate protejerea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public. Or, ținând cont de natura administrativă a acestei măsuri, nu se pune problema nerespectării prezumției de nevinovăție, care va trebui, însă, respectată, pe tot parcursul

desfășurării întregului proces penal pornit împotriva respectivului funcționar public, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Totodată, Curtea a observat că, în conformitate cu art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 34 din Legea fundamentală referitoare la dreptul la ocrotirea sănătății, instanța de contencios constituțional a constatat că acestea nu au incidență în cauză.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată prin decizia menționată și argumentele pe care aceasta s-a bazat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Tania Olteanu în Dosarul nr. 3.513/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.225

din 5 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008 privind unele măsuri de reducere a unor cheltuieli bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

nr. 223/2008 privind unele măsuri de reducere a unor cheltuieli bugetare, excepție ridicată de Primăria Comunei Abrămuț în Dosarul nr. 303/35/CA/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 792—794D/2010 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008. Excepția a fost ridicată de Primăria Comunei Vișoara, Primăria Comunei Tarcea și Primăria Comunei Buduslău din județul Bihor în dosarele nr. 309/35/CA/2009, 314/35/CA/2009 și 321/35/CA/2009 ale Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 790D și 792—794D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 792—794D/2010 la Dosarul nr. 790D/2010, care este primul înregistrat la Curte.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 1 februarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 303/35/CA/2009, 309/35/CA/2009, 314/35/CA/2009 și 321/35/CA/2009, Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008 privind unele măsuri de reducere a unor cheltuieli bugetare, excepție ridicată de Primăria Comunei Abrămuț, Primăria Comunei Viișoara, Primăria Comunei Tarcea și Primăria Comunei Buduslău din județul Bihor în cauze civile având ca obiect acțiuni de anulare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 223/2008.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate se arată că efectul juridic și economic al dispozițiilor de lege criticate reprezintă blocarea investițiilor începute, intrarea în blocaj financiar, nașterea unor litigii cu operatorii economici care pun în executare proiectele de investiții, nemulțumiri în rândul populației și al opiniei publice locale, în timp ce autoritățile nu își pot respecta termenele de execuție a lucrărilor începute și nu vor putea efectua plățile conform contractelor. Se consideră că dispozițiile criticate aduc o gravă încălcare a principiului autonomiei locale, inclusiv a celei financiare, echivalând cu confiscarea banilor primăriilor, ce constituie o naționalizare mascată.

Se apreciază că la adoptarea ordonanței de urgență a Guvernului nu s-a justificat existența unei situații extraordinare care să îndrituiască Guvernul să emită acest act normativ.

Se mai arată că dispozițiile criticate au un caracter „eminamente politicianist”, fiind îndreptate în special împotriva administrațiilor publice locale în care trăiesc populații de minoritate maghiară.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, se apreciază că textul criticat are efect retroactiv, întrucât se aplică raporturilor juridice încheiate și intrate în vigoare anterior datei de 31 decembrie 2008, fără ca hotărârile de Guvern care au generat aceste raporturi juridice să fie modificate sau abrogate.

Cu privire la neconcordanța dispozițiilor de lege criticate prin raportare la prevederile art. 44 din Legea fundamentală, se arată că, prin alocarea în baza unor hotărâri de Guvern a unor sume de bani, administrația publică locală a devenit proprietară deplină a acestora, fără nicio obligație de returnare în anumite condiții. Însă, ca efect al adoptării art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008, acest drept de proprietate a dispărut.

Se mai consideră că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 53 din Constituție, întrucât textul criticat restrânge dreptul corelativ obligației Guvernului de a sprijini administrațiile publice locale, respectiv dreptul la alocării de la bugetul consolidat, în forma pe care o ia în Parlament legea bugetului anual.

Se arată că proiectele începute și aflate în derulare pentru care administrația publică locală a obținut finanțarea de la bugetul consolidat, care vizează proiecte de infrastructură, agricultură, protecție socială, învățământ și sănătate, nu vor mai beneficia de fonduri de finanțare.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 15 alin. (2), art. 44 alin. (1)—(4) și art. 115 alin. (1)—(6) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008 privind unele măsuri de reducere a unor cheltuieli bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 31 decembrie 2008, aprobată prin Legea nr. 258/2009, având următorul cuprins: „(1) Sumele *defalcate din taxa pe valoarea adăugată acordate în anul 2008 prin hotărâri ale Guvernului bugetelor locale pentru acoperirea unor cheltuieli curente și de capital rămase neutilizate la finele anului se restituie la bugetul de stat.*

(2) *Regularizarea cu bugetul de stat a sumelor prevăzute la alin. (1) se realizează până la data de 8 ianuarie 2009.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 44 alin. (1)—(4) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (1)—(4) și (6) referitor la delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în privința constituționalității dispozițiilor de lege criticate, aceasta s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 573 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 21 iunie 2010. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, în ceea ce privește critica raportată la prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008 se aplică începând de la data intrării în vigoare a actului normativ, prin intermediul acestora statul îndeplinindu-și obligația de protejare a intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, astfel cum aceasta este prevăzută în cuprinsul dispozițiilor art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție. De asemenea, s-a arătat că la adoptarea actului au fost avute în vedere presiunile și riscurile determinate de

evoluțiile economice interne și externe, necesitatea susținerii creșterii economice și reducerii inflației, precum și asigurarea cu prioritate a sumelor destinate finanțării proiectelor de infrastructură și a cofinanțării proiectelor finanțate din fonduri europene și a contribuției României la bugetul comunitar. Pentru evitarea acestor riscuri a fost necesară adoptarea unei politici de restrângere a cheltuielilor bugetare. Întrucât dispozițiile de lege criticate vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, s-a apreciat că acestea au fost adoptate în deplină concordanță cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

Astfel cum este definită autonomia publică locală prin legea specială, respectiv Legea administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nr. 215/2001 în cuprinsul art. 3, aceasta constă în dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, că principiul autonomiei locale „nu presupune totala independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării și dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale”.

De asemenea, textul de lege criticat se află într-o deplină concordanță și cu prevederile art. 137 alin. (1) din Constituție, referitor la formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare. În același timp, Curtea a constatat că textul de lege criticat face referire la acoperirea unor cheltuieli curente și de capital, iar nu pentru asigurarea finanțării de investiții, care să antreneze raporturi juridice contractuale cu obligații de plată asumate, fundamentate exclusiv pe această

categorie de venituri la bugetul local. De altfel, nu există o obligație legală ca, la nivel local, finanțarea unor investiții să fie asigurată din sume provenite exclusiv de la bugetul de stat, cum ar fi și sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată, alocate de Guvernul României. Mai mult decât atât, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, Guvernul poate aloca, în situații excepționale, sume din Fondul de rezervă, pentru unitățile care nu dispun de resursele financiare pentru realizarea proiectelor de investiții începute.

Referitor la pretinsa neconcordanță a textului de lege criticat cu dispozițiile art. 115 alin. (6), raportat la prevederile art. 44 din Constituție, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu vizează măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietatea publică. Sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată acordate în anul 2008, prin hotărâri ale Guvernului, bugetelor locale pentru acoperirea unor cheltuieli curente și de capital rămase neutilizate la finele anului, nu constituie drept de proprietate în sensul prevăzut de art. 44 și 135 din Constituție. Aceste resurse financiare se supun reglementării speciale privind sistemul financiar, cărora textul de lege criticat li se conformează, astfel încât nu se poate reține neconcordanța textului de lege criticat cu dispozițiile constituționale invocate, acesta constituind doar o derogare de la prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.

Pentru aceleași considerente, nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate prin raportare la prevederile art. 53 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluția expuse în decizia de mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008 urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223/2008 privind unele măsuri de reducere a unor cheltuieli bugetare, excepție ridicată de Primăria Comunei Abrămuș, Primăria Comunei Viișoara, Primăria Comunei Tarcea și Primăria Comunei Buduslău din județul Bihor în dosarele nr. 303/35/CA/2009, 309/35/CA/2009, 314/35/CA/2009 și nr. 321/35/CA/2009 ale Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexei nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa nr. 40 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Mihai Eminescu” la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 692 și 692 bis din 20 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, după poziția nr. 354 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 355, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 3 noiembrie 2010.
Nr. 1.111.

ANEXĂ

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Mihai Eminescu

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elementele de identificare	Anul dobândirii sau dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică actuală
355	1.8.7.	Rețea canalizare și stație epurare — satele Cătămărăști-Deal, Ipotești și Cătămărăști-Vale	Cătămărăști-Deal, Ipotești și Cătămărăști-Vale Lungimea de 16,08 km	2010	5.487.012	Domeniul public al comunei Mihai Eminescu, conform Hotărârii Consiliului local nr. 93/2010

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

